

stærkt fremsat, dør kun en Tredjedel af dem. Resten gaar videre ud i Livet. Men selv om alle disse Børn har været under Kur for at komme sig, er de dog smittefarlige i de første 3—4 Aar. Derfor maa de isoleres. Naar de udskrives fra Hospitalet, maa de anbringes paa et Sanatorium, hvor de kan opholde sig, lige indtil Smittefaren er ganske udryddet.

I Stockholm findes saadant et Plejehjem.

Borgmester *Jacobi*, Foreningens Formand, meddelte derefter, at Overbestyrelsen for de danske Plejehjemsforeninger havde foreslaaet Samarbejde mellem deres Forening og Foreningen til Kønssygdommenes Bekæmpelse.

I den paafølgende Diskussion deltog blandt andre Overretsassessor *Bruun*, Professorerne *Pontoppidan* og *Ehlers*, Kredslæge *Ulrich*, Børnehjemsforstander *Carl Christensen* og Folketingsmand *A. C. Meyer*.

At oprette et Sanatorium for syfilitiske Børn maa ogsaa være den rette Maade at gribe Sagen an, thi naar Videnskaben redder saa mange Smaabørn fra Døden, som Tallene fra det sidste Tiaar udviser, saa har den ogsaa en moralsk Forpligtelse til at føre Redningsarbejdet til Ende. Dette gør den jo foreløbig ikke, naar den efter endt Kur eller Hospitalsophold lader to Tredjedele af de med Syfilis befængte Børn, som er reddet fra Døden, gaa videre ud i Livet med Smitten og paaføre Plejemødre eller Plejesøskende Sygdommen.

Det er derfor godt, at „*Dansk Forening til Kønssygdommenes Bekæmpelse*“ tager kraftigt fat, skønt det er en ung Forening. Ønskeligt var det, om den kunde finde Støtte hos Statsmyndighederne — Bekæmpelse af Kønssygdommene er sandelig lige saa paatrængende nødvendigt som Kampen mod Tuberkulosen

V. S.

*

*

*

Folkeuniversitetsforeningen. Til den anden Forelæsningsrække over samme Emne: „Om Radium og beslægtede Stoffer samt nyere Opdagelser om Straaler“, som Mag. scient. *Kirstine Meyer*, f. Bjerrum, har begyndt paa Grund af første Rækkes Overtegning, har der atter meldt sig saa mange, som Salen kan rumme.

Tirsdag den 29de ds. Kl. 8 begynder Mag. scient. *J. P. J. Ravn* sin meget interessante Forelæsningsrække: „Dyreformernes Udviklingshistorie“ (med Lysbilleder). Se omstaaende Annonce.

En god Ide.

En ny Opgave for Fagforeningerne dukker frem ved en Ide, der er fremsat i Sporvejsfunktionærernes Blad „Sporvognen“ af en Funktionærhustru Fru *Mathiesen*, der fremsætter det Forslag, at Fagforeningerne ogsaa skal gøre lidt for Medlemmernes Hustruer. Det kan være ganske rimeligt, at Hustruerne kan have baade Gavn og Belæring af at komme sammen en Gang imellem og drøfte fælles Interesser, høre paa et Foredrag eller blot samtale i mere selskabelig Form. Medlemmerne i en saadan Forening har jo sluttet sig sammen paa Grund af fælles Interesser og fælles Stilling i Samfundet, de mange Hjem vil da ogsaa have et ensartet Præg; hvad er da naturligere, end at Hustruerne ogsaa føler Trang til at samles en Gang imellem. Det kunde synes rimeligt, at dette fandt Støtte hos Fagforeningerne, hvilket kunde ske blot ved at give frit Lokale eller lignende.

Den fri Udstilling

havde Ferniseringsdag i Gaar. I Dag åbnes den for Publikum.

Bøger.

Lille naturlære.

Af *Kirstine Meyer*, f. Bjerrum.

De radikale tanker om undervisningsformen begynder at vinde fodfæste i vide lag. Lærdom, lektie og latin, disse tre dogmer fra „den sorte skole“, der så længe har stået med gloriekrans om sig, er forlængst sat på døren — i teorien i det mindste. Andre grundtanker har kæmpet sig frem mod lyset, og en af de vægtigste er den, at barneopdragelsen skal bygge på selviagttagelse og selvvirksomhed. Barnet skal ikke, så snart det får evne til at tænke, skelne og slutte, overvældes af en vældig hukommelsesfordring til noget for bartnet så fjerntliggende som religionshistorie og fremmede folkeslags tungemål.

Nej — men det skal lære at åbne øjnene for den lille verden, hvori det færdes; lære at spørge hvorfor — og det skal have betingelser i hænde til selv at slutte. Her indtager fysik-